

ПСИХИЧЕСКА ПРЕРАБОТКА НА УСЕЩАНЕТО ЗА БЕЗОБЕКТЕН УЖАС СЛЕД ТЕЖКИ ЖИВОТОСПАСЯВАЩИ ОПЕРАЦИИ

Крумова-Пешева Р., Спасов Л., Михайлова В.

Университетска болница „Лозенец“

РЕЗЮМЕ

Психоаналитичната парадигма свързва разбирането за травмата с теорията за тревожността на З. Фройд. В тази теория тревога възниква винаги в ситуация, която заплашва с възникването на травма. Опасностите на травматизма са външни и вътрешни. От външните спасяването може да бъде с бягство. Вътрешните опасности са тези, от които бягството и спасяването изглеждат невъзможни. Психоанализата разглежда травматизма свързано с понятието за безобектен ужас, в който заплахата е огромна и се отнася до оцеляването и съхраняването на психичното и на живота.

Авторите си поставят за цел да опишат клиничните наблюдения върху усещането за безобектен ужас при пациенти след тежки операции и процесите на психична преработка в поносим и преодолим страх.

КЛЮЧОВИ ДУМИ: безобектен ужас, психотерапия

ВЪВЕДЕНИЕ

Психоаналитичната парадигма свързва разбирането за травмата с теорията за тревожността на З. Фройд. В тази теория тревога възниква винаги в ситуация, която заплашва с възникването на травма. Опасностите на травматизма са външни и вътрешни. От външните спасяването може да бъде с бягство. Вътрешните опасности са тези, от които бягството и спасяването изглеждат невъзможни. Психоанализата разглежда травматизма свързано с понятието за безобектен ужас, в който заплахата е огромна и се отнася до оцеляването и съхраняването на психичното и на живота.

Тежките животоспасяващи операции съдържат риск за живота, а също и за психическото функциониране на пациента. Травматизмът, свързан с оцеляването на индивида, носи опасността от пълна загуба на контрол, аниhilация и смърт. (Крумова-Пешева, *Модел на психологическа работа при пациенти с трансплантация на орган*, 2011). Емоционалната преработка на травматизма преминава през различни фази и изисква продължителен период от време и психотерапевтична работа.